

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
08-03-2013

Uds. dato:
02-04-2013

Nummer:
36-13

J.nr.
2000351-12

Status: Gældende

Principafgørelse om: **kontanthjælp - forsørgelsespligt - social begivenhed - familiesammenføring**

Lov:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012 - § 2 og § 11

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Betingelser for kontanthjælp – social begivenhed

Efter aktivlovens regler er det en betingelse for at få kontanthjælp, at ansøger har været ude for ændringer i sine forhold (social begivenhed), og at ændringerne medfører, at ansøger ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse. Det er endvidere en betingelse, at ansøgerens behov ikke kan dækkes gennem andre ydelser. Efter praksis kan ændringer i forholdene f.eks. være sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør.

Gensidig forsørgelsespligt

En borger har i forhold til det offentlige ansvaret for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år.

Børn, herunder voksne børn, har derimod ikke forsørgelsespligt over for deres forældre.

Social begivenhed, at en ansøger, som hidtil er blevet forsørget af sit voksne barn, ikke længere bliver forsørget af sit voksne barn

Det er en social begivenhed, at en ansøger, som hidtil er blevet forsørget af sit voksne barn, ikke længere bliver forsørget af sit voksne barn.

Det er dog en betingelse for ret til kontanthjælp, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen forsørgelse, og at ansøgerens behov for forsørgelse ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Den nærmere årsag til, at ansøgeren ikke længere forsørges af sit voksne barn, er uden betydning for vurderingen af, om ansøgeren har ret til kontanthjælp. Det er således uden betydning, om ansøger er kommet til Danmark ved familiesammenføring.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har behandlet sagen for at afklare, om en ansøger, som ikke har ret til folkepension, og som hidtil er blevet forsørget af sit voksne barn, har ret til kontanthjælp, når det voksne barn ikke længere kan forsørge ansøgeren, jf. § 2 og § 11 i lov om aktivsocialpolitik.

2. Reglerne

§ 2, stk. 1, i aktivloven fastslår, at enhver mand og kvinde i forhold til det offentlige har ansvar for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år.

§ 11, stk. 2, fastslår, at det er en betingelse for at få kontanthjælp, at ansøgeren for det første har været ude for ændringer i sine forhold (social begivenhed), f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør, dernæst at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og endeligt at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

Følgende Principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

124-12: om betingelserne for kontanthjælp og den gensidige forsørgelsespligt.

Kasserede

Følgende Principafgørelser er kasserede og gælder ikke længere:

O-126-97: Praksis er indarbejdet i denne Principafgørelse.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har i møde truffet afgørelse i NNs sag om, hvorvidt en ansøger, som ikke har ret til folkepension, og som hidtil er blevet forsørget af sit voksne barn, har ret til kontanthjælp, når det voksne barn ikke længere kan forsørge ansøgeren, jf. § 2 og § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

Resultatet er

- NN har været ude for ændringer i sine forhold og har ret til kontanthjælp, hvis hun opfylder de øvrige betingelser herfor

Vi er således kommet til samme resultat som Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen Y.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg finder, at NN, der har lovligt ophold i Danmark, har været ude for ændringer i sine forhold (social begivenhed). Hun har derfor ret til kontanthjælp, hvis hun opfylder de øvrige betingelser herfor.

Vi har lagt vægt på, at NN hidtil er blevet forsørget af sin søn.

Vi har endvidere lagt vægt på, at hendes søn ikke længere forsørger hende.

Vi har desuden lagt vægt på, at hun ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen forsørgelse, og at hendes behov for forsørgelse ikke kan dækkes gennem andre ydelser. Hun er 85 år og kan ikke få social pension på grund af betingelserne om optjening.

Endelig har vi lagt vægt på, at det fremgår aktivlovens regler, at en borger i forhold til det offentlige har ansvaret for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år. Der er ikke fastsat regler om, at børn, herunder voksne børn, har forsørgerpligt over for deres forældre.

Det er en betingelse for at få kontanthjælp, at ansøgeren for det første har været ude for ændringer i sine forhold (social begivenhed), f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør, dernæst at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og endeligt at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Bemærkninger til klagen

A Kommune oplyser, at kommunen som udgangspunkt er enig i, at børn ikke har forsørgelsespligt over for deres forældre. Kommunen mener dog, at der ved familiesammenføring er tale om andre omstændigheder. Kommunen henviser til vejledningen til aktivlovens § 27, jf. punkt 94 i vejledning nr. 39 af 5. marts 1998 om lov om socialpolitik.

Vi henviser til begrundelsen for afgørelsen og bemærker, at der ikke gælder andre regler i forhold til personer, der er familiesammenført til Danmark.

For så vidt angår kommunens henvisning til aktivlovens § 27 og vejledningen hertil, bemærker vi, at vurderingen af, om en ansøger er omfattet af personkredsen for ret til kontanthjælp skal foretages efter aktivlovens § 2 og § 11 – og ikke § 27. Hvis en ansøger opfylder betingelserne i § 2 og § 11 for ret til kontanthjælp, skal størrelsen af kontanthjælpen udmåles efter aktivlovens § 27 i det tilfælde, hvor ansøgeren har nået efterlønsalderen og ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening.

Kommunen mener, at der må foretages en konkret vurdering af, om det voksne barn har været ude for en ændring af sine forhold, som bevirker, at det voksne barn ikke længere har mulighed for at forsørge sig og sin familie. Efter kommunens opfattelse er det ikke nok, at det voksne barn blot oplyser, at vedkommende ikke længere kan påtage sig forsørgelsen af forældrene.

Vi henviser til, at børn ikke har forsørgelsesansvar over for deres forældre. Den nærmere årsag til, hvorfor NN ikke længere forsørges af sit voksne barn, er derfor uden betydning for vurderingen af, om hun har ret til

kontanthjælp.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da Beskæftigelsesankenævnet traf afgørelse i sagen
- Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 10. august 2012
- Klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af 9. september 2012 og 21. september 2012
- Beskæftigelsesankenævnets genvurdering